

Stichting Nativitas

Secretariaat: Lies Dinmissen -Wanten,
Paulus Potterstraat 11, 5961 AW Horst, tel. 077-3983493
e-mail: thdin@plex.nl
Website: www.kinderenvanflores.nl

Nieuwsbrief september 2010.

Mama België onderscheiden.

Tijdens de viering van de 75ste verjaardag op 7 maart, deelde de bupati de aanwezigen mee dat mama België de hoogste onderscheiding van het kabupaten Sikka was toegekend vanwege haar niet aflatende inzet voor de meest kwetsbaren in de samenleving. Deze toezegging maakte hij

waar op 17 augustus 2010 tijdens de viering van de nationale Onafhankelijkheidsdag. Op die dag waren mama België en haar Nederlandse gasten uitgenodigd om de viering van de Indonesische onafhankelijkheid bij te wonen als de persoonlijke gasten van de bupati. De viering werd 's avonds afgesloten met een banket in zijn paleis in Maumere. De uitreiking van de ring was eigenlijk het enige agendapunt op deze feestavond. Door verschillende sprekers, waaronder natuurlijk ook de bupati, werd Mama België de hemel ingeprezen voor al het werk dat zij voor de gemeenschap deed. De echtgenote van de bupati schoof mama België de ring aan haar vinger. (Tegen ons liet ze zich ontvallen: "Deze onderscheiding vind ik veel belangrijker dan de onderscheiding die ik van de provincie Nusa Tenggara Timur gekregen heb toen ik hier 25 jaar werkte. Dit is van mijn eigen mensen!")

Toestand Mama Din en ibu Lucia.

Zoals we al eerder bericht hebben lijden mama Din en ibu Luci al geruime tijd aan borstkanker. Ze zijn operatief behandeld in het ziekenhuis van Lela. Bij beiden is een

Mama Din en mama België in maart 2010

borst operatief verwijderd. Op Flores is nabehandeling niet mogelijk en ze wilden zich niet in Surabaya verder laten behandelen.

Ze gaven allebei de voorkeur om zich te laten behandelen door de dukun¹. Gevolg is dat de kanker is teruggekomen en ze nu een open wond hebben en dat is erg netjes uitgedrukt.

Mama Din heeft te kennen gegeven dat ze zich wil laten verzorgen door haar familie in haar eigen huis. Ze woont tegenover het kindertehuis in Nangehure. Natuurlijk wordt van daaruit ook een oogje in het zeil gehouden. Mijn man en ik hebben haar in augustus 3 keer opgezocht, samen met mama België. Haar gezicht en handen waren lijkkleek en ze was erg moe. Ze had duidelijk ernstige bloedarmoede, maar ze was met geen mogelijkheid er toe te

¹ Traditionele genezer, tovenaars.

bewegen om naar het ziekenhuis te gaan voor een bloedtransfusie: dat mocht niet van de familie en ook niet van de dukun. We hadden haar graag nog een periode gegund waarin ze nog wat energie had. De dukun zorgde er echter wel voor dat haar bloed op peil bleef. Stel je voor: een hoog opgeleide vrouw, die een half jaar in Engeland gestudeerd heeft, enkele maanden in België en in Nederland is geweest en 35 jaar kinderen op Europese wijze heeft verzorgd, laat de laatste fase van haar leven bepalen door haar familie en de tovenaer in een donker kamertje van 2 bij 2 meter met vrijwel geen ventilatie. Dan slaapt in dat kamertje ook nog de dukun (een klein in vodden gehuld vrouwtje) met haar kleinkind. De dukun moet bij haar slapen, omdat er op gezette tijden een bruin, groen mengsel op de wond gesmeerd moet worden om de onreinheden uit het lichaam te verwijderen! Walgelijk om te zien om nog maar niet te spreken over de geur. Vol emoties en met een enorm gevoel van onmacht en onbegrip nemen we afscheid van een vrouw die we 25 jaar gekend hebben als een moderne, krachtige leidster. We zullen haar wel niet meer terugzien.

Verband voor Ibu Lucia augustus 2010
Din.

Met ibu Lucia gaat het wat beter, zij voelt zich (nog) goed en is nog enigszins actief. Ook zij woont in haar eigen kampong bij haar familie, niet ver van Nangehure, maar de kanker woekert ongehinderd voort.

Zij zal helaas dezelfde weg opgaan als mama

Financieel overzicht 2009

Het jaar 2009 was in financieel opzicht geen slecht jaar. We konden ruim € 67.000 overmaken naar het project van mama België. Bovendien werd € 30.500 (uit acties etc.) overgemaakt naar de Wilde

Ganzen, die dit bedrag, vermeerderd met 70%, rechtstreeks overmaakten naar de bankrekening van mevrouw Colson in Indonesië.

FINANCIEEL OVERZICHT OVER 2009		
saldo 1-1-2009	€ 42.298,05	
Rente		€ 0,11
Giften	€ 20.329,52	
Giften geoormerkt	€ 40.999,35	
Kamer van Koophandel		€ 26,14
Bankkosten		€ 127,59
Mama België Flores		€ 67.050,00
Saldo 31-12-2008		€ 36.423,08

Aanplant mangrovebomen.

Zoals u weet is mama België bezig met het beschermen van de kuststrook langs het kindertehuis in Nangehure. De aanwezige beschermingsmuur wordt gerepareerd en versterkt. Daarnaast worden er mangrovebomen geplant.

Zoals u waarschijnlijk wel weet is een strook van mangrovebomen voor de kust

de beste bescherming om te voorkomen dat de kust wordt weggeslagen bij storm of

hoog water. Vanwege haar 75ste verjaardag

Het Citaverdebos

(27 maart) kreeg mama België € 1000 van het Citaverde college voor de aanplant van zo'n beschermingswal. De bomen werden nog in maart geplant en zijn goed aangeslagen in het Citaverde-bos.

Anders verging het de aanplant voor de kust van het hydrotherapiecentrum in Wairii. Hier was de toestand na enkele maanden dramatisch, zoals uit deze mail van 24 juni 2010 van mama België blijkt:

Maar goed...nu heb ik u iets anders te melden en dat zul je oook niet prettig vinden...ik ben momenteel helemaal kapot en mijn enthousiasme voor Wairii staat momenteel ONDER 0. Je weet...we hadden een groep jongeren die zich geweldig inzetten voor behoud en beschermen van de natuur...ook hebben ze op verschillende

plaatsen mangroven aangeplant en dat hebben ze ook bij ons gedaan...1200 hebben ze voor onze lap grond en het huis aan zee in Wairii geplant. Ik ben verschillende keer gaan kijken en was heel blij toen de eerste nieuwe blaadjes tevoorschijn kwamen. Alles wees uit dat ze zich goed voelden en op hun nieuwe plek aan het groeien waren. En nu, nu ik vandaag weer ging kijken...zijn er misschien hoogstens nog 10 in leven. Ik had kunnen huilen. Wat is er gebeurd? We hebben een tweetal weken heel, heel veel wind gehad en ook een zeer woelige zee. De ferry's vaarden niet dus je kunt

begrijpen, als die niet varen moet het erg zijn. Ook in Wairii hadden Maria Mandi en Eka, die daar wonen, angst en zijn enkele dagen naar Nangahure getrokken. Ze dierven er niet overnachten, omdat

de zee zo ge-weldig was. Wat zelden of nooit eerder gebeurde. Het zeewater bij laag tij trok nauwelijks terug met als gevolg dat de boompjes bijna 2 weken onder water, ja volledig onder water bleven staan en niet eens een kleine periode zichtbaar waren. Ik was een paar keer gaan kijken om te zien hoe de boompjes groeiden en maar telkens was de zee te hoog en geen enkel boompje te zien. Ook maandag was ik er weer naartoe: hoog water en geen boompjes te zien. Toen zei ik aan Maria: "Als de zee werkelijk weer eens op gewoon peil komt en de kleine mangroven zichtbaar zijn, telefoneer naar mij dan kom ik dadelijk af". En dat was dus het geval vandaag. Ja, zoals ik het al schreef...een echte ramp. De boompjes staan er nog allemaal, maar...dood..., ze zijn half verrot, zo ziet het er naar uit. We probeerden te kijken of er eventueel nog leven in de kleine stam

was, maar van zodra je die tere stengeltjes vast neemt, blijft de schors aan je vingers plakken en als ik het stengeltje breek kun je zien dat alles half verrot is,... Ik had kunnen huilen, ik heb 10 miljoen rupiah betaald voor het planten en alles is nu kapot!

De buurman had ook geplant en bij hem is ook alles dood. Jammer. Ik weet echt niet hoe we het kunnen oplossen. Ik ben doodmoe maar denk dat ik deze nacht geen oog zal dicht doen. Misschien krijg ik inspiratie. Wat zeker is, we moeten opnieuw planten, maar ik vraag me af, of er nog jonge boompjes ergens te koop zijn. En daarnaast heb ik voor de boompjes en het planten al 10 miljoen uitgegeven!!!.....

COLSON MARIE JEANNE

Europarlementarier Ria Oomen.

Vorig jaar kreeg de st. Nativitas via de Limburgse Europarlementariër Ria Oomen een groot aantal echte leren voetballen, t-shirts, lineaals en dergelijke aangeboden voor de kinderen op Flores. Dit kwam goed van pas, want op dat moment maakte zich een aantal mensen gereed om naar Flores te vertrekken om onder andere onze kindertehuizen te bezoeken. Zij namen de gift mee.

In maart 2010 bezochten enkele leden van stichting Nativitas als toerist het Europarlement in Straatsburg en waren de gasten van Ria Oomen. Tijdens de lunch werd haar als dank een in Flores volgens de oeroude ikattechniek geweven kleedje aangeboden.

Ziekenhuisflits, hondsdolheid.

Mama België is op ziekenbezoek in het ziekenhuis van Maumere (januari 2010).

..... Terwijl ik op de kamer was, kwamen twee mannen naar mij en vroegen hun kind in de kamer daarnaast te helpen. Gebeten door een hond in Augustus, daarna nog eens, maar ik weet niet precies wanneer. En wat zag mama België? Een jongentje van 10 jaar aan handen en voeten vastgebonden aan zijn bed. Echt waar, razend. Het schuim stond op zijn mond,...hij spuwde en wrong zich dat het niet mooi was om te zien, want hij was woest, razend en wou los komen en...men moest oppassen want hij wou bijten... Diagnose, razernij, niet mooi om te zien. De ouders van het kind waren dood en het woonde met zijn oudere broer bij zijn oom

Injectienaalden worden ontsmet

die ook 5 kinderen heeft en ook nog zijn oude zieke schoonmoeder bij zich in huis heeft om te verzorgen. In de toestand dat het kind zich bevond zei ik aan de familie, dat het veel te laat was om nog hulp te kunnen bieden en dat ze goed moesten oppassen zelf niet gebeten te worden.. De oom vertelde, toen hij in Augustus gebeten werd zijn ze onmiddellijk naar de polikliniek geweest en de dokter heeft de wond verzorgd en ze naar huis gestuurd... Het zou wel genezen, heeft hij gezegd, ook toen het kind voor een tweede keer werd gebeten.... Wat er met de hond gebeurd is, weet ik niet. Het kind is nog dezelfde avond om 10 uur gestorven en de familie kwam hulp vragen om het lijk over te brengen en de onkosten voor het begraven te helpen betalen. Zijn oudere broertje weende, hilde: “Nu heb ik niemand meer”, zegde hij...

Hij wou bij mama België blijven... Ik heb ze financieel geholpen en dan is dat ook

weer het laatste wat ik en ook de familie kan doen om het kind nog met een beetje fatsoen en volgens de gebruiken hier, aan moeder aarde toe te vertrouwen. Nu vraag ik me af wat er met de hond gebeurd is.. Ik denk dat de ouders, als alles voorbij is, nog wel een keertje langs zullen komen en hulp proberen te bekomen voor het andere kind en dan wil ik hen meer uitleg vragen wat er met de hond gebeurd is. Ik weet ook niet hoe lang de incubatietijd is in dit geval, want het kind werd in Augustus gebeten. Ook weet ik niet hoe lang ze het kind thuis al hebben zien rondlopen met afwijkende gedragspatronen... Wat al toestanden hier.....

Administratiegebouw.

Twee jaar geleden werd begonnen met de bouw van een echt kantoor voor alle tehuizen en andere activiteiten (hydrotherapiecentrum, waterbedrijf, boerderij etc.). Tot nu vond de administratie tamelijk versnipperd plaats in het kindertehuis van Nangehure. Met steun vanuit België werd in Maumere een kantoor gebouwd waar de administratie van het hele project (de kindertehuizen, het internaat, de school, het hydrotherapiecentrum, etc) centraal bijgehouden kan worden. Tevens zal hier het dagelijks

bestuur zijn zetel krijgen en is er slaapgelegenheden voor de deelnemers aan de maandelijkse algemene

bestuurs-vergadering met de leiding van de diverse tehuizen.

In 2010 wil St. Natvitas zich onder andere inzetten om bij dit kantoorgebouw een “bedrijfswoning” te realiseren. Hier zal de hoofdleidster ibu Grasi, dan gaan wonen.

Lies Dinnissen, secretaris.